

Sex, Priestly Ministry and the Church

Len Sperry, m.d., ph.d. Liturgical press, Collegville, Minnesota.2003
Sanja Rozman, Sprememba v srcu

Živimo v časih, ko vsak dan izvemo kaj novega o »okostnjakih iz omare«, o katerih se še pred leti ni govorilo. Da se tudi v Cerkvi dogajajo spolne zlorabe otrok, pa tudi spolni prekrški z odraslimi, je zagotovo eno hujših spoznanj te vrste. Človeško je, da bi ob tem najraje pogledali v stran in se izognili razočaranju, pa tudi drugim, veliko hujšim posledicam tega spoznanja. Vendar s pretvarjanjem, da se to ne dogaja, predvsem še dodatno prizadenemo žrtve.

S stališča žrtve spolna zloraba otroka ni enkratni dogodek, ni zgolj posledica trenutne šibkosti moralne presoje storilca zaradi prekipevajoče spolne sle. Ne, pri tem gre za napad, sovražno dejanje, preoblečeno v »ljubezen«, ali pa celo za dolgotrajno in sistematično psihično, čustveno, fizično in duhovno nasilje, ki poteka največkrat v sprevrženem odnosu zlorabe in pri žrtvi pusti trajne posledice. Že sama otrokova misel, da je odrasli, ki mu otrok zaupa in kateremu je podrejen v varstvo in učenje, zlorabil njegovo ranljivost za nekaj plehkkih minut seksualnega užitka, je tako destruktivna, da ta otrok nikoli ne bo več zaupal nikomur, še posebno ne sebi. To dejanje bo prestavilo otrokov občutek za lastno vrednost na najnižjo možno vrednost, in vse življenje se mu bo začelo vrteti okoli tega...

Danes so žrtve po dolgih letih tihega trpljenja spregovorile in povedale, kako so jih spolni napadi prizadeli. Pričujoča knjiga pa šokira tudi zato, ker poskuša razumeti dejanje z zornega kota storilca. Le kaj se dogaja v mislih in čustvih nekoga, ki si izbere nemočnega otroka za žrtev svoje spolne sle in sle po nadvladi? Pravzaprav ne želimo vedeti, zakaj to delajo, samo prenehajo naj! Nekateri storilci so bili tudi sami žrtve spolne zlorabe ali nasilja v otroštvu, kar sicer lahko razumemo, vendar to ni opravičilo za zločin. Taki potrebujejo zdravljenje, ki jim ga lahko nudimo le, če smo jih pripravljene razumeti. Med storilci pa se najdejo tudi hladnokrvni nasilneži, zaverovani v svojo večvrednost, zaradi katere naj bi bili upravičeni do izkoriščanja drugih. Od takih se je treba jasno distancirati in paziti, da s svojimi egocentričnimi dejanji naredijo čim manj škode. V tej knjigi je moč najti sistem, kako razlikovati med hladnokrvnimi zločinci, zmedenimi odvisniki, nevrotiki in duhovniki, ki so preveč nezreli, da bi bili sposobni držati celibatno zaobljubo, saj vseh ne gre obravnavati enako.

Nujno je kaj storiti, da bi presegli zastarelo predstavo o »pedofilih«, ljudi, ki – strogo dobesedno prevedeno - preveč ljubijo otroke (Brrr!). Poučiti se moramo o resničnih razsežnostih spolne zlorabe otrok v cerkvi, ki daleč presega število resnično duševno bolnih posameznikov s parafilijo, razumeti je treba razsežnost posledic, tako pri žrtvi, kot tudi pri storilcih. In nujno je, da tudi Cerkev in druge inštitucije nehajo ščititi zločince v svojih vrstah, bolnikom pa omogočijo zdravljenje. V nasprotnem primeru je težko predvideti daljnosežne in globoke posledice izgube zaupanja v inštitucijo, ki je odgovorna za zlorabe v svojem okolju.